

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Agata Adamczewska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Kujawa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Bogusława Tupaja

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2015 r.

sprawy **R. W.** oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim

z dnia 30 grudnia 2014 roku, sygn. akt. II K 429/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 1 przyjmuje, że zarzucanego mu czynu R. W. dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą,
- jako podstawę wymiaru kary grzywny w punkcie 2 wskazuje art. 33 § 2 k.k.;

2. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

3. zwalnia oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierza mu opłaty za drugą instancję.

Agata Adamczewska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy w Grodzisku Wielkopolskim w sprawie II K 429/14 uznał oskarżonego R. W. za winnego tego, że w dniu 29 lipca 2014r. w miejscowości S. w woj. (...) z niezabezpieczonego zbiornika samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...), zaparkowanego na terenie placu należącego do firmy (...), wspólnie i w porozumieniu z T. H. zabrał w celu przywłaszczenia paliwo ON w ilości 161 litrów, powodując straty w wysokości 850 złotych na szkodę firmy (...) sp. z o.o. i za występki ten Sąd wymierzył R. W. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby.

W punkcie 2 wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, przy czym wysokość jednej stawki określił na kwotę 10 złotych.

Oskarżonego obciążono kosztami postępowania i wymierzono mu stosowną opłatę.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator.

Zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej kary na niekorzyść sprawcy, zarzucając rozstrzygnięciu obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 71 § 1 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie i obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 33 § 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie przy wymiarze kary grzywny orzeczonej wobec oskarżonego R. W., który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu R. W. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. kary grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, z zachowaniem pozostałych rozstrzygnięć.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora okazała się uzasadniona.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Grodzisku Wielkopolskim przypisał oskarżonemu R. W. przestępstwo kradzieży. Sprawca czynu z art. 278 § 1 k.k., stanowiącego atak na cudze mienie, zawsze działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zgodnie z treścią art. 33 § 2 k.k. sąd może wymierzyć obok kary pozbawienia wolności karę grzywny takiemu sprawcy, który dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął. Tym samym podstawą wymiaru kary grzywny wobec R. W., skazanego na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, musi być art. 33 § 2 k.k., nie zaś, jak to wskazał Sąd Rejonowy w punkcie 2 orzeczenia – art. 71 § 1 k.k. Omyłkę popełnioną w tym zakresie Sąd I instancji zresztą zauważył, wskazując na nią w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze te wywody Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób, że jako podstawę wymiaru kary grzywny wskazał art. 33 § 2 k.k.

Akt oskarżenia w niniejszej sprawie wpłynął wobec dwóch oskarżonych: T. H. i R. W., którym prokurator zarzucił działanie wspólnie i w porozumieniu. Sprawa T. H. wyłączona została jednak do odrębnego postępowania. W tych okolicznościach, skoro wyrok z dnia 30.12.2014r. nie dotyczy oskarżonego T. H., nieprawidłowym było powołanie jego osoby w treści orzeczenia. Sąd Rejonowy w punkcie 1 odwołał się do opisu czynu sformułowanego w akcie oskarżenia, nie dokonując jego stosownej modyfikacji. W związku z powyższym Sąd odwoławczy z urzędu zmienił zaskarżony wyrok również w ten sposób, że w punkcie 1 przyjął, że zarzucanego mu czynu R. W. dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą.

W pozostałej części uznając rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego za słuszne, Sąd Okręgowy orzekł o utrzymaniu go w mocy.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 635 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalniając oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, zwłaszcza, że potrzeba wszczęcia postępowania apelacyjnego nie była przez R. W. ani zawiniona ani przez niego tym bardziej wywołana.

SSO Agata Adamczewska